

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 38. Quæstio de Ecclesia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. terunt, continuas nectentes tricas. S.I.N.
A C. 411. imprudentibus querelæ exciderunt, quod
Coll. 3. n. 151 sensim ad delibandam Causam principi
n. 193. Post. lem inviti adducerentur; quasivero nu
Coll. c. 24. 25. ad idipsum venissent. Iterato petierunt
Brevic. c. 6. ut Catholici alterutrum eligerent, atque
 Donatista- vel ex sola Sacra Scriptura, vel ex soli
 rum tricæ. Actis publicis argumenta contra ipsos
 afferrent. Ad hæc Catholici: *Si vult
 nibil aliud tractari, quam generatio
 Quæstionem de Ecclesia, & calumnias re
 stras in Cæcilianum, aliosque Privatus
 quos Traditores appellatis, retractare, le
 bentissime non nisi argumenta ex SS. Scri
 pturis deprompta adhibebimus; at falso
 quæ aliquos viros speciatim tangunt, u
 vos, nec nos sine Actis Judicialibus pro
 bare possumus.* Tandem Legati Castra
 patientia hominum pervicaciam devicti.
 Proconsulis Anulini Relata ad Imperato
 rem Constantium lecta sunt, & hoc modo
 in Causæ viscera inquire coemptum, oc
 casione jurgii, quod Donatistæ, ad hanc
 inquisitionem amoliendam excitaverant,
 volentes, ut definiretur, quis in hoc ju
 dicio Actor esset.

§. XXXVIII.

Quæstio de Ecclesia.

Perlectis Annulini Relatis, Donatistæ
 litteras post primam Collationem
 scriptas,

c. 8.
Coll. 2. n. 255.

scriptas legi petierunt, quibus Mandatis Sæculum V. Catholicorum respondebant. Has cum A. C. 411. Romulus Exceptor legere cœpisset, Emetitus legentem turbat, dicens: *Qualis lectio! sensum non colligit.* S. Augustinus dixit: *Ipsi Donatistæ legant! indulgamus ipsis, quod ipsi nobis indulgere noluerunt.* Habet Deus Episcopus Donatista has litteras legit. In ea Quæstio de Ecclesia tractabatur, & legebantur aliqui textus Scripturæ, quibus probare volebant, Ecclesiam esse totam pulchram, nec commixtione impiorum inquinatam. Baptismum extra Ecclesiam collatum nullum esse. In fine querebantur, se jam per integrum Sæculum a Catholicis persecutionem pati.

n. 258.

Catholici hanc Lectionem auscultarunt magna patientia, & legenti nullatenus molesti fuere. Tunc S. Augustinus respondendi provinciam in se suscepit; sed cum Donatistæ sæpiissime, & rustice in loquentem invehementur, necesse fuit, ut Legatus suam Auctoritatem interponeret, & tumultuantes in officio contineret. Ergo S. Augustinus demon-

n. 217. 273.

*Brevic. coll. 3
c. 9.*

strabat, quia Textus utrinque citati æqualis essent Auctoritatis, aliqua Distin-

tione conciliari debere, cum Verbum divinum sibi ipsi contrarium esse nequeat.

Discernendi sunt duo Status Ecclesiæ,

Condicio Vitæ præsentis, in qua Bonos,

K k 2 &

Sæculum V. & Malos complectitur, & Status Viz
A. C. 411. futuræ, ubi Boni & Mali non amplius

erunt permixti, atque Ecclesiæ Filii ne
peccato, nec morti subjecti. Docet
tiam, qua ratione in hoc mundo a co
fortio malorum abstinere teneamus;
nempe corde separari oportet, & po
catis eorum non consentire, non semper
vero est necessarium, ut externa conve
satione dividamur. Hic etiam Dona
starum hypocrysin refutat, quod in Col
latione cum Catholicis considere reu
fassent, quia scriptum est: *In Concilio
impiorum non sedi.* Et tamen cum Ca
tholicis intrare Religioni non duxerit,
etiamsi scriptum sit: *Et cum iniqui
gentibus non introibo.* Quoniam autem

¶. 10. Donatistæ dicebant, hac distinctione
duas Ecclesias asseri, S. Augustinus de
monstrat, non duas Ecclesias, sed ejus
dem Ecclesiæ diversos Status dari.

§. XXXIX.

Causa Cecilianni.

Quæstione juris hoc modo discussa, Co
mes Marcellinus voluit, ut de Quæ
stione Facti, & prima Schismatis origine
ageretur. Catholici petierunt, ut Acta,
quæ offerebant, legerentur, cui petitio
ni Donatistæ quamdiu potuerunt, susci
tatis variis tricis, obstatiterunt. Tandem

S. IN
ad C
lecta
rato
retu
lae a
bat,
qui
dis
liæ,
cta
sion
sen
run
A
litt
Ca
&
te
que
sec
ha
Tu
gin
Ca
m
or
ci
T
ne
ta
ob